

Debatindlæg af Iman Hassani

Cand.mag i historie & engelsk, forfatter, tidl. gymnasielærer og fagjournaliststuderende på DMJX

Mange etniske minoriteter oplever, at medierne stadig ikke leverer historier og nyheder, der er relevante for dem.

Journaliststuderende: Den danske journaliststand er ikke tilstrækkeligt rustet til at genkende sit eget bias

Debatindlæg

24. maj 2024, 18.02

Undervisningslokalerne på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole (DMJX) er kridhvide. Gangene i Danmarks Radio er kridhvide. Og redaktionerne i de store nyhedsaviser er også kridhvide. Derfor var det både oplagt og tiltrængt, at landets journalistuddannelser sammen med TV 2 holdt en konference om diversitet (eller mangel på samme) i mediebranchen. For intet lover håb og forandring som en konference, der bliver afholdt på en lun forårsdag i maj.

Arkivtegning Philip Ytounel

Konferencen præsenterede undersøgelser, erfaringer og udfordringer om problemstillinger, der vedrører diversitet og inklusion inden for den danske mediebranche. På dagsordenen blev der drøftet, hvorfor etniske minoriteter fra ikke-vestlige lande ikke vælger at læse journalistik, og hvad mediebranchen gør eller bør gøre for at tiltrække flere etniske minoriteter osv. Iblandt panelet var både journaliststuderende med etnisk minoritetsbaggrund og direktører fra de store mediehuse. Som deltager med en etnisk minoritetsbaggrund, der ønsker at gøre karriere inden for journalistik, gik jeg derfra med en klar opfattelse af, at der er konsensus blandt uddannelsesledere, studerende og mediefolk om, at mediebranchen har et problem med repræsentation, og der skal handles nu! Men trods min optimistiske følelse, kunne jeg ikke lade vær med at tænke, om branchen er klar

over, at de har et tillids-, strukturelt-, og kulturproblem, der skal løses, før vi når i mål.

Hvorfor skulle etniske minoriteter søge hen i en branche, der kun kan se dem ud fra nogle snæversynede briller?

Der er et tillidsproblem mellem etniske minoriteter og mediebranchen, som kunne være blandt grundene til, at branchen mangler kulør. Mistilliden er ofte forankret i en følelse af, at medierne kopierer politikeres nationalkonservative diskurs, der ofte er præget af muslim-bashing. En narrativ, som etniske minoriteter ikke har lyst til at være med til at konstruere, fordi den skaber nogle virkelighedsopfattelser, der kan få konsekvenser for dem. Mange af historierne, der bliver trykt, har vi både set, læst og hørt før, og mange etniske minoriteter er trætte af den offentlige diskurs, der gentagne gange underminerer og stigmatiserer dem.

I rapporten 'Den vi (stadig) taler om: etniske minoriteter i danske nyhedsmedier' (2022), som Roskilde Universitet har lavet står der følgende, at »Nyhedsmedierne har gennem årene stort set kun kunnet få øje på ikke-vestlige kilder, hvis det var i historier om integration,

religion eller kriminalitet. Derved bliver minoritetskilderne konsekvent beskrevet i en marginaliseret position og i opposition til det danske samfund«. Hvorfor skulle etniske minoriteter søge hen i en branche, der kun kan se dem ud fra nogle snæversynede briller?

Mange etniske minoriteter oplever, at medierne ikke leverer historier og nyheder, der er relevante for dem. Det vil sige, at mediebranchen ikke har indset, at etniske minoriteter også er deres læsere og mediebrugere og kan have nogle andre nyhedsbehov. Mange etniske minoriteter har andre erfaringer i samfundet, og de følger med i, hvad der sker i den globale verden samt internationale medier, da mange af dem også er flersprogede. De kan være optaget af andre emner og anskue historier helt anderledes. For eksempel fik de danske medier kritik af deres dækning af Gaza for at være unuancerede, fordi de palæstinensiske erfaringer ikke blev dækket nok. Eller når den første danske (muslimske) kvinde, Maymi Asgari, vinder en fornem pris for Best Video Creator til Global Soccer Awards i Dubai.

Det er positivt, at danske medier anerkender, at der er et brancheproblem, men hvis vi ønsker at nå længere og opnå en reel forandring, så bør der arbejdes på en strukturel kulturændring. En kulturændring i mediebranchen, der bør starte på journaliststudiet.

Etniske minoriteter har en viden, erfaring og et perspektiv, som ikke kun mediebranchen, men hele samfundet kan have gavn af

Der er mange uddannelser, der underviser deres studerende i at opnå en faglig viden, så de er kvalificerede til at udføre et professionelt arbejde efter dimission. For eksempel er dansk som andetsprog et obligatorisk fag på læreruddannelsen. Noget tilsvarende kunne blive en del af journaliststudiet, hvor studerende bliver trænet i at genkende historier fra danske medier, der benytter sig af orientalistiske diskurser, stereotype fremstillinger og misrepræsentation af mennesker med minoritetsetnisk baggrund.

Først når journaliststuderende lærer at være bevidste om de bias, der er i sproget, kan de begynde at formulere historier og nyheder, der ikke falder tilbage på en lang tradition i mediebranchen, hvor man enten skal være bange for nogen eller redde nogen, hvis de har en anden etnisk baggrund. Det vil skabe mere bevidste og kritiske journalister, og ikke mindst spændende journalistik. For som det er nu, så må mediebranchen også erkende, at de er med til at skabe en virkelighedsopfattelse, som mange etniske minoriteter ikke kan genkende eller ønsker at være en del af. Og de nyheder og historier,

som mange etniske minoriteter vil finde indholdsrige og indsigtsfulde, bliver desværre ikke dækket nok.

Etniske minoriteter har en viden, erfaring og et perspektiv, som ikke kun mediebranchen, men hele samfundet kan have gavn af. De besidder en vigtig kvalitet, som andre brancher tydeligvis kan finde ud af at se og benytte. Og det er ikke kun et tab for mediebranchen, at de ikke er med rundt om bordet, men også et tab for hele samfundet.